

pes af Samfundet, men vi ere jo Alle — og jeg haaber ogsaa det ærede Medlem — enige om, at det er saare Lidt, der kan gjøres fra Statens Side til Hjælpning deraf. Jeg tror, at Hverken Kommissioner eller Præmiesystemet paa nogen Maade kan afhjælpe dette, og det er egentlig kun derom, de to Bestemmelser, som foreligger idag, til at afhjælpe Ondet, dreie sig. Jeg tror ikke, at en Kommission vil hjælpe Noget, og jeg tror endmii mindre, at Præmiesystemet vil det. Ved Kommissioner vil man kun — havde jeg nær sagt — søge at skaffe sig Galgenfrist, og for en Tid skaffe sig Ondet fra Halsen — om jeg maa bruge det Udtryk — og være fri for at gjøre noget Mere; dette er Grunden til at Kommissioner have i det Hele taget til Dogaave foreløbig at faae Tingene udfatte til siden, og derfor tror jeg, at det ærede Medlem ikke skulde være slet saa ivrig for Kommissioner, naar haan virkelig har til Formaal at ville hjælpe Arbeidsklassen. Endelig hvad Præmiesystemet angaar, maa jeg anse dette for lige saa lidt i Arbeidsklassens og de lav. Stilledes Interesse, som en Kommission. Jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlems for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen), som sagde, at haan vilde oplive den gamle Husflid. Det er for Dørigt kommet høit i Mode at spærme for den gamle Husflid. Jeg veed nok, at der har dannet sig her i Kjøbenhavn et Husflidssekskab med Grever og Baronet i Spidsen — de være for Dørigt al Gre værd — det har tænkt paa at oplive den gamle Husflid; men det ærede Medlem maa tilgive mig, jeg tror ikke, det vil være i Stand dertil; jeg tror, man skal gaa lidt lavere ned; det er i det Mindste ikke sandsynligt, at et saa højenavnit Sekskab vil kunne gjøre det. Derved misfænder jeg jo ikke, at Selskabet kan udrette meget Gavnligt; men naar man tror, det skal udvirke noget i den Retning, at faae den gamle Husflid oplivet, saa tager man vistnok fejl. Jeg veed nok, at der er dem, der ynde at faae den gamle Husflid tilbage; men jeg kan gjerne være enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), naar han sagde: Andre Tider, andre Sæder. Jeg er selv noget op i Husflidsiden og Husflidsægtien, og har set hvorledes den Tid, da Husfliden florerede, just ikke var den Tid, da man dyrkede Markerne godt eller dyrkede Landens Verden, eller kjendte til Bøger eller til Literaturen i det Hele taget. Jeg tror, vi maa glæde os ved, at vi ere komne ud over det Standpunkt, hvor ethvert Minut skal benyttes til at tage en Vindehøje i Haanden — for at hente et Exempel fra den Husflid, jeg naar er kjendt med. Jeg tror, at vi bør glæde os ved, hvad jeg vil kalde Arbeidets Deling, og det har ganske vist før med sig, at en Mand ikke baade er Smeder og Smed, Strømpehopper og Høsebinder. Jeg tror ibertimod, at det at En er bleven Smed, og en anden Smeder, og at Arbeidet saaledes er delt, er meget heldigt, og jeg

tror ikke, at vi skulle ønske den gamle Tilstand tilbage. Jeg kan godt være enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds i, at naar Dagens Gjerning er gjort, saa var det bedst, den øvrige Tid for største Dele blev benyttet til aandelig Sysjel, og jeg haaber, at den Tid ikke skal være fjern, da der skal være et lille Bibliothek i hver Mandes Stue, indeholdende Lidskrifter, Blade og Bøger af lærerigt og godt Indhold. (En Stemme: det kommer an paa, hvad det er for Blade, det maa være de bedre Blade.) Jeg tror da vel gaa ud fra, at det ærede Medlem vil tro om mig, at jeg ikke vil anbefale slette Blade, saa kan jo for Dørigt Enhver ved de bedre Blade tænke paa, hvilke haan vil. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) ønsker den gamle Husflid tilbage; jeg ønsker den ikke tilbage; det har jeg allerede sagt; men dermed skal ingen kunde være sagt, at jeg vil have Tiden hendsøjet eller at aandelig Sysjel altid skulde kunne optage den ledige Tid, og at der aldeles ingen Tid skulde blive tilbage til Husflid. Men Uvalget har jo ogsaa i saa Henseende paavist en Vej, som ganske vist vil være anderledes naturlig, og det er den at faae Husfliden styrket ved at faae Haanden i Det øvet allerede fra Ungdommen af. Jeg tror ganske vist ikke, at Sinesnoening og Strømpebinding — for at komme tilbage dertil — lader sig ophjælpe i Kraft af Præmier. Nei, der er en anden Maade at faae Husfliden indført paa. Jeg har høit ondtale af en Mand, som sidder i denne Forsamling, og som noksaa meget som Noget veed, hvad Husflid er; idet han har været meget beffæstiget dermed, at det er gaaet tilbage med Husfliden, men Skulden er den, at Husbond og Madmoder fornemt have trukket sig tilbage; lad dem gaa i Spidsen, saa skulle vi se. Naar Husbonden eller Primerpalsen, som det nu maa ske fornemt skal hebde, søger over i Hotellet eller Gæstgivergaarden, eller andre pene Steder, saa maa de Herre virkelig ikke forlange, at Karlene skulle have stor Lyst til at binde Strømper eller sno Simer; at Husbonden selv gaar i Spidsen, tror jeg er den naturlige Maade til, at vi faae Husfliden tilbage; paa. Jeg kunde gjerne ønske, at den nye Kultur, som jeg for Dørigt glæder mig ved, overhovedet som noget i Forbindelse med de gamle Sæder og Skikke; jeg tænker herved paa den gammeldags Tarvelighed og Arbeidsomhed; kunne vi gjøre Noget for at faae den tilbage, skulde jeg ikke have Noget derimod; det vilde vist hjælpe bedst til at faae den tilbage, om Enhver selv gav et godt Exempel i den Retning; men de Maader, hvorpaa man her forsøger at hjælpe Husfliden frem, vilde ganske vist ikke naa dette Formaal, og man vil blive stufset, hvis man for Alvor har troet derved at hjælpe Husfliden tilbage.

M. Jensen (Aarhus Amts 3die Valg-